

Sittard, wat verbeeld jij je?

Projectplan Salon Sittard-Geleen
Tentoonstelling: 16.12 2018 – 27.01 2019

Locatie: Museum De Domijnen

Organisatie: Stichting Salon Sittard-Geleen & curator Joep Vosseveld

Sittard is een van de oudste steden in Nederland en viert in 2018 haar 775-jarig bestaan. Een jubileumjaar waarin de stad Sittard op diverse momenten haar verleden in de schijnwerpers zet. Een terugblik op mooie hoogtepunten, maar wat leert het verleden ons over vandaag? En kunnen we, met behulp van het verleden, een glimp van de toekomst opvangen?

De Salon Sittard-Geleen wil jubileum en festiviteiten dan ook aangrijpen om vooral een blik vooruit te werpen. Wat kunnen Sittard en haar inwoners, naar aanleiding van het verleden, in de toekomst verwachten?

De Salon daagt kunstenaars uit om werk te maken dat de stad en haar inwoners in een nieuw daglicht stelt. Om via die werken vragen te stellen die onze blik op verleden en toekomst kunnen verbreden: Is het mogelijk een beeld te vormen van hoe de stad in de volgende 775 jaar gaat veranderen? Wat voor Sittard is er in de verre toekomst? Wie woont er dan hier? Bestaat de locatie die de gemeente zichtbaar maakt vanuit de ruimte (Chemelot) nog over 775 jaar, of is die over 75 jaar al verdwenen? Wat gebeurt er met al die maskers die ieder jaar na de carnaval begraven worden? En het dialect, hoe zal dat veranderen?

De Salon is op zoek naar observaties, opgravingen en toekomstvisioenen, die hun bron hebben in alles wat kunstenaars als kenmerkend voor Sittard-Geleen ervaren. Grote gebaren en kleine details die inwoners en bezoekers zullen verrassen, verbazen, inspireren of troosten.

Via een open-call zijn kunstenaars gevraagd om een voorstel in te dienen dat inhaakt op bovenstaand thema. Behalve een onderzoeksvraag en voorstel moesten ze ook aangeven wat hun band met de stad was. Het merendeel van de geselecteerde kunstenaars is in de gemeente geboren, heeft er gewoond/gewerkt of doet dit nog steeds. Een enkeling is uit fascinatie met de regio en haar verleden speciaal komen aanwaaien en er nooit meer vertrokken. Uit deze inschrijvingen zijn een zestal kunstenaars en twee samenwerkingsverbanden geselecteerd, met in totaal acht projectvoorstellen.

De geselecteerden zijn: Chantal Le Doux, Eleni Kamma, Laura van Eik, Vanessa Mezzolla, Tanja Schell & Paul Koenen, Nathalie Brans, OTOMAX (= Paul Devens, Joep Hinssen, Mike Moonen, Fran Hoeborgen & Nika Schmitt) en Simone Schuffelen.

Zij zullen in aanloop naar de uiteindelijke tentoonstelling in museum De Domijnen nieuw werk ontwikkelen, op basis van onderzoek in Sittard-Geleen en de omliggende mijnstreek. Hiervoor zullen de kunstenaars in gesprek gaan met bewoners en deskundigen uit de regio. De Salon probeert zoveel als mogelijk het contact tussen kunstenaars en experts, verenigingen of bewoners te bevorderen. Hiermee wordt een start gemaakt op een eerste bijeenkomst op 24 februari 2018, waarop twee historici hun kennis over Sittard met de kunstenaars zullen delen. Tevens is dit een moment waarop de kunstenaars al kennis kunnen maken met elkaar.

Hierna volgt beknopte achtergrondinformatie van de deelnemende kunstenaars en informatie over het uitgangspunt van hun onderzoek voor de Salon. Over de uiteindelijke werken die er gemaakt en getoond gaan worden is nu nog niets te zeggen, dat zal blijken gaandeweg het proces.

- Chantal Le Doux (Geleen, 1978) is een schilder met interesse in symboliek en heraldiek. Ze wil de in de middeleeuwen gebruikte symbolen uit Sittard verzamelen en verwerken tot een beeldtaal geschikt voor komende generaties.
- Eleni Kamma (Athene, 1973) is als Griekse voor haar studies naar Zuid Limburg gekomen en er nooit meer weggegaan. Om dit moment werkt ze aan de Universiteit Leiden aan een Phd over de archetypes uit de Limburgse carnavals cultuur. Ze wil de diverse tekeningen van carnavalsfiguren tonen die ze tijdens het onderzoek maakt. Er zijn de klassieke carnavalsfiguren in te herkennen (de clown), 20ste eeuw (de stadsprins) maar ook speculaties over de toekomst van het carnaval.
- Laura van Eik (Doesburg) is een autodidactisch tekenaar en schilder. Hoewel ze niet in de regio woont of er vandaan komt is ze bovenmatig geïnteresseerd in het landschap van de gemeente, waar natuur, stedelijke bebouwing en industrie elkaar snel opvolgen. Haar realistische houtskooltekeningen zullen het uitgangspunt vormen voor haar onderzoek.
- Vanessa Mezzolla (Sittard) Vanessa's ouders zijn van Italiaanse origine en als gastarbeiders voor de mijnen naar Sittard gekomen. Zij stelt de simpele vraag: Als het leven in Italië volgens deze immigranten zoveel mooier en romantischer is, waarom blijven ze dan in Sittard? Wat is het wat hun bindt aan deze regio?
- Tanja Schell & Paul Koenen (1964 / 1967, Kerkrade) zijn een ontwerpcollectief met interesse in de kracht van andere zintuigen dan 'het zien'. Geur is bijvoorbeeld een krachtige stimulans om herinneringen terug te halen. Ze willen een geurarchief opzetten van de regio Sittard, waarbij vergeten geuren bewaard worden.
- Nathalie Brans (1968, Maastricht) onderzoekt hoe symboliek en bijgeloof over het universum (de maan, planeten) nog steeds invloed hebben op onze maatschappij. In samenwerking met de conservatoren van de historische collectie Sittard is ze op zoek naar voorwerpen die gelinkt zijn aan deze onderwerpen. Haar werk voor de tentoonstelling gaat over bijgeloof, historie, toekomstvoorspelling en waarzeggerij.
- OTOMAX is een collectief van een groep kunstenaars uit de Euregio. Leden zijn: Paul Devens (Maastricht, 1965), Joep Hinssen (Venlo, 1988), Mike Moonen (Vaals, 1990), Fran Hoebergen (Weert, 1990) en Nika Schmitt (Luxemburg, 1992). Ze zullen hun licht laten schijnen op leegstand, afbraak en herbouw in het heden, verleden en toekomst van Sittard en omgeving.
- <http://www.simoneschuffelen.com/> (Heerlen, 1992) Simone reflecteert in haar video's en performances op het thema identiteit. Voor deze editie van de Salon wil ze zich bezig houden met de Limburgse identiteit en taal. In haar werk merkt ze dat ze minder serieus genomen wordt door haar Limburgse accent (een probleem dat veel Limburgers zullen herkennen tijdens een weekendje Randstad). Ze vraagt zich af, zal het Limburgs verdwijnen omdat het niet als professioneel gezien wordt? Kan ze als lokale kunstenaar haar Limburgse

afkomst gebruiken i.p.v. het te ontkennen?

De begeleiding van de kunstenaars en de uiteindelijke samenstelling van de tentoonstelling is in handen van curator/kunstenaar Joep Vossebeld. Hij zal samen met de kunstenaars werken aan een spannende tentoonstelling over Sittard-Geleen, waar bezoekers aan de ene kant verrast zullen worden, maar toch veel in zullen herkennen.

Naast de tentoonstelling organiseert de Salon in samenwerking met De Domijnen een programma voor educatie en een randprogramma met literatuur en muziek.